

SABBATO SANCTO Feria I classis	WIELKA SOBOTA Feria 1 klasy
---	--

AD VESPERAS	NIESZPORY
Ant. 1 Hódie † afflíctus sum valde, sed cras solvam víncula mea.	Ant. 1 Dzisiaj jestem bardzo zasmucony, lecz jutro rozwiążę moje więzy. por. Ps 115, 1. 7
Psalmus 115.	Psalm 115
Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.	1 Uwierzyłem, toteż przemówilem, lecz jestem bardzo poniżony.
Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.	2 Powiedziałem w moim wzburzeniu: Każdy człowiek jest kłamcą!
Quid retríbuiam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?	3 Czym się Panu wypłacę za wszystko, co mi wyświadczył?
Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.	4 Kielich zbawienia podniosę, i wezwę imienia Pańskiego.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum eius :	5 Śluby moje wypełnię przed Panem wobec całego Jego ludu. 6 Cenna jest wobec Pana śmierć Jego świętych.
O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.	7 O Panie, jestem Twym sługą, Twym sługą i synem Twej służebnicy;
Dirupísti víncula mea : † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.	Tyś zerwał moje więzy. 8 Tobie złożę ofiarę uwielbienia!
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.	9 Śluby moje wypełnię przed Panem wobec całego Jego ludu, 10 w dziedzińcach domu Pańskiego, pośrodku ciebie, Jeruzalem!

Et non dicitur Glória Patri.	I nie mówi się Chwała Ojcu.
Ant. Hódie afflíctus sum valde, sed cras solvam víncula mea.	Ant. Dzisiaj jestem bardzo zasmucony, lecz jutro rowiążę moje więzy. por. Ps 115, 1. 7
Ant. 2 Cum his qui odérunt pacem, † eram pacíficus : dum loquébar illis, impugnábant me gratis.	Ant. 2 Szukałem pokoju z tymi, którzy nienawidzą pokoju, gdy przemawiałem do nich, oni walczyli ze mną bez powodu. Ps 119, 7
Psalmus 119.	Psalm 119
Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudivit me.	Do Pana w mym ucisku wołałem, a On mnie wysłuchał.
Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.	2 Panie, ocal moją duszę od warg nieprawych i od podstępного języka.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?	3 Co będzie ci dane i co będzie ci przydane przeciw językowi podstępnemu?
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.	4 Strzały mocarza ostre i żarzące węgle pustyni.
Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : † habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.	5 Biada mi, że przedłużyło się moje wygnanie, że przebywam pośród namiotów Kedaru. 6 Dusza moja długo była na wygnaniu.
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.	7 Szukałem pokoju z tymi, którzy nienawidzą pokoju, gdy przemawiałem do nich, oni walczyli ze mną bez powodu.
Et non dicitur Glória Patri.	I nie mówi się Chwała Ojcu.
Ant. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus : dum loquébar illis, impugnábant me gratis.	Ant. Szukałem pokoju z tymi, którzy nienawidzą pokoju, gdy przemawiałem do nich, oni walczyli ze mną bez powodu. Ps 119, 7

Ant. 3 Ab hominibus iniquis † libera me, Dómine.	Ant. 3 Od ludzi nieprawych uwolnij mnie, Panie. Ps 139, 2. 5
Psalmus 139.	Psalm 139
Eripe me, Dómine, ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.	2 Uwolnij mnie, Panie, od złego człowieka, od męża nieprawego mnie ocal!
Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant praelia.	3 Ci, którzy obmyślali nieprawość w sercu, cały dzień planowali wojny.
Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénium áspidum sub lábiis eórum.	4 Wyostrzyli jak węże swe języki, jad żmijowy pod ich wargami.
Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.	5 Zachowaj mnie, Panie, od rąk grzesznika, wyrwij mnie od ludzi nieprawych,
Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :	którzy zamierzali przeszkodzić mym krokom. 6 Pyszni zastawili na mnie pułapki;
Et funes extendérunt in láqueum : * iuxta iter scándalum posuérunt mihi.	rozciągnęli sieci pod moje stopy, obok drogi zgotowali na mnie zasadzkę.
Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ.	7 Rzekłem Panu: Tyś jest Bogiem moim! Panie, usłysz mój głos błagalny!
Dómine, Dómine, virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.	8 Panie, Panie, mocy zbawienia mego, w dniu bitwy osłoniłeś mą głowę.
Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : † cogitavérunt contra me : * ne derelínquas me, ne forte exalténtur.	9 Panie, nie wydawaj mnie grzesznikowi przez me pożądanie! Knuli przeciwko mnie; nie opuszczaj mnie, aby się nie wywyższali ¹ .

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.	10 Głowy tych, którzy mnie osaczyli, niech okryje podstęp ich własnych warg!
Cadent super eos carbónes, † in ignem deíicies eos : * in misériis non subsístent.	11 Niech spadną na nich węgle ogniste; powal ich w nieszczęścia, by nie powstał!
Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum iniústum mala cápient in intéritu.	12 Oszczyca nie ostoi się na ziemi; męża nieprawego własne winy pochwycą w pułapkę.
Cognóvi quia fáciet Dóminus iudícium ínopis : * et vindíctam páuperum.	13 Wiem, że Pan ujmie się za ubogim, a nędzarczom okaże sprawiedliwość.
Verúmtamen iusti confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.	14 Toteż sprawiedliwi będą wyznawać imię Twoje, prawi zamieszkają przed Twoim obliczem.
Et non dicitur Glória Patri.	I nie mówi się Chwała Ojcu.
Ant. Ab hominíbus iníquis libera me, Dómine.	Ant. Od ludzi nieprawych uwolnij mnie, Panie. Ps 139, 2. 5
Ant. 4 Custódi me † a láqueo quem statuérunt mihi et a scándalis operántium iniquitátem.	Ant. 4 Strzeż mnie od pułapki, którą zastawili na mnie, i od zasadzki czyniących nieprawość. Ps 140, 9
Psalmus 140.	Psalm 140
Dómine, clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.	Panie, wołałem do Ciebie: wysłuchaj mnie! Usłysz głos mego błagania, gdy Cię wzywam!
Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínium.	2 Niech wznosi się ku Tobie moja modlitwa niby kadzidło, wyciąganie rąk moich jak ofiara wieczorna.
Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.	3 Panie, postaw straż przy moich ustach i bramę warowną u warg moich.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.	4 Nie skłaniaj serca mego ku złym słowom, bym nie szukał wymówek dla grzechów
Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non comunicábo cum eléctis eórum.	wraz z ludźmi, którzy dopuszczają się nieprawości i nie miał udziału w ich rozkoszach.
Corrípiet me iustus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.	5 Niech mnie pouczy sprawiedliwy o łasce i niech mnie skarci, lecz olejek grzesznika niech nie skrapia mej głowy,
Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt iuncti petræ iúdice eórum.	choć ciągle jeszcze jest im życzliwa moja modlitwa. 6 Pochłonięci zostali obok skały ich sędziowie;
Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.	niech słuchają słów moich, gdyż są łagodne. 7 Jak się rozorywa bruzdy ziemi,
Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : † quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei : * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.	tak kości nasze rozrzucone są przy otchłani. 8 Bo ku Tobie, Panie, Panie, oczy moje; w Tobie złożyłem nadzieję, nie odbieraj mi duszy!
Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.	9 Strzeż mnie od pułapki, którą zastawili na mnie, i od zasadzki czyniących nieprawość.
Cadent in retiáculo eius peccatóres : * singuláriter sum ego, donec tránseam.	10 Niech wpadną grzesznicy w swoje sieci, a ja sam jestem, aż przejdę.
Et non dicitur Glória Patri.	I nie mówi się Chwała Ojcu.
Ant. Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi et a scándalis operántium iniquitátem.	Ant. Strzeż mnie od pułapki, którą zastawili na mnie, i od zasadzki czyniących nieprawość. Ps 140, 9
Ant. 5 Considerábam † ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.	Ant. 5 Patrzyłem w prawo i widziałem: nie było, kto by mnie poznał. Ps 141, 5

Psalmus 141.	Psalm 141
Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :	2 Głośno wołałem do Pana, głośno Pana błagałem.
Effúndo in conspéctu eius oratióne meam, * et tribulatióne meam ante ipsum pronúntio.	3 Wyleję przed Nim swą prośbę, opowiem przed Jego obliczem moje utrapienie.
In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.	4 Gdy duch mój we mnie ustaje, Ty znasz moje ścieżki.
In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.	Na drodze, po której postępowałem, ukryli pułapkę na mnie.
Considerábam ad dexteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.	5 Patrzyłem w prawo i widziałem: nie było, kto by mnie poznał.
Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.	Nie muszę już uciekać, bo nie ma czyhających na me życie!
Clamávi ad te, Dómine, † dixi : Tu es spes mea, * pórtio mea in terra vivéntium.	6 Wołałem do Ciebie, Panie, rzekłem: Tyś moją nadzieją! Moją częstką w krainie żyjących!
Inténde ad deprecatióne meam : * quia humiliátus sum nimis.	7 Wysłuchaj mojej modlitwy, bo wielce jestem upokorzony!
Líbera me a persecuéntibus me : * quia confortáti sunt super me.	Wyzwól mnie od moich prześladowców, co są silniejsi ode mnie!
Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expéctant iusti, donec retribuas mihi.	8 Wyprowadź z więzienia moją duszę, by wyznawała Twemu imieniu! Sprawiedliwi mnie podtrzymają, aż Ty mi dasz zapłatę!
Et non dicitur Glória Patri.	I nie mówi się Chwała Ojcu.

Ant. Considerábam ad d́exteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.	Ant. Patrzyłem w prawo i widziałem: nie było, kto by mnie poznał. Ps 141, 5
Ad Magnificat, Ant. Príncipes sacerdótum † et pharisáei muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem, cum custódibus.	Ant. do Magnificat Przedniejsi kapłani i faryzeusze obwarowali grób, zapieczętowali kamień i postavili strażę. Mt 27, 66
Deinde Pater noster totum sub silentio. Postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur:	Następnie Ojciec nasz całe po cichu. Potem, bez Módlmy się dodaje się głośnie:
Oratio	Oracja
Concéde, quáesumus, omnípotens Deus : † ut qui Fílii tui resurrectionem devóta exspectatióne prævenímus ; * eiúsdem resurrectionis glóriam consequámur. Et sub silentio concluditur: Per eúmdem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum : † qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sǎcula sǎculórum.	Daj, prosimy wszechmogący Boże, abyśmy którzy uprzedzamy zmartwychwstanie Syna Twojego pobożnym oczekiwaniem, otrzymali chwałę tegoż zmartwychwstania. I po cichu kończy się Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.
Et sic terminantur Vesperæ.	I tak kończą się nieszpory.